

Storthingets Opløsning.

Var 1818 den 15de September var Storthinget samlet.

Hs. Excellence Statholderen, Grev Mörner indfandt sig i Thinget, ledsaget af Statsraadet, Høiesteret m. fl., og modtaget af en Deputation, bestaaende af Oberstlieutenant Hølet, som Formand, Foged Erichstrup, Pastor Tarassen, Consul Tsaachsen, Consul Blehr, Grosserer Audresen, Lensmand Eojenth, Gaardbruger Huvestad.

Statholderen tilkjendegav, at Hs. Majestæt Kongen naadigst havde bemyndiget ham til paa Hs. Majestæts Vegne at hæve Storthinget, hvilken Fuldmagt Statsraad Grev Wedel Jarlsberg paa hans Vegne oplæste tilligemed den efter Hs. Majestæts Befaling affattede Tale. Disse Documenter ere af følgende Indhold:

1) "Vi Carl Johan af Guds Naade Konge til Sverige og Norge, de Gothers og Venders; Gjøre vitterligt:

Da adskillige vigtige Forhandlinger af Kongeriget Norges Storthing ikke bleve tilendebeagte under Vort Ophold i Christiania, og da selv de offentlige Byrder endda ikke vare bestemte og fordeelte, saa saae Vi Os ugjærne nødte til at opgive det for Os saa kjære Dnske personligen at

slutte Stortinget, og ved den Leilighed bevidne Folkets forsamlede Repræsentanter Vor Kongelige Begaagenhed for det Borgersind, de have lagt for Dagen i alle deres Forhandlinger.

Nu, da Stortinget har endt dets Arbeidet under Vor Reise til Trondhjem, i Anledning af Vor Kroning, hindres Vi ved adskillige, for begge Rigers fælleds Interesse lige vigtige Forretninger, fra at vende tilbage til Christiania, og kunne saaledes ikke nyde den Tilfredshed, Selv at slutte Stortinget og at sige Folkets udvalgte Mænd, der nu vende tilbage til deres huuslige Syssler, Vort faderlige Farvel.

Thi bemyndige Vi ved dette Vort aabne Brev Vor Rigsstatholder Greve Mörner til i Vort Navn og paa Vore Vegne at slutte Stortinget med den her vedlagte Tale, som han selv har at oplæse, eller lade oplæse ved hen af Vore Statsraader, som han selv dertil udvælger; og haver han at udføre det ham herved overdragne Høery, overensstemmende med Constitutionens 74de Paragraph.

Givet i Trondhjem, den 8de Septbr. 1818.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

Carl Johan.

Peder Anker.

L. Stoud Platou.^m

2) "Gode Herrer og norske Mænd!

Det er i Hs. Majestæts Kongens Navn og i Kraft af Høistfammes naadigste Befaling at jeg herved tilkjendegiver Eder, at nærværende Stor-
things Forhandlinger ere sluttede.

Vigtigheden af de Sager, der vare Gjenstande for Eders Forhandlinger, og den Erfaring, der maatte erhverves, for at afgjøre dem, have haft en væsentlig Indflydelse paa Udsættelsen af den Tidspunct, som ved Grundloven er bestemt for deres Tilendebringelse. Men besjælede af oprigtig Nidkjærhed for Fædrelandets Vel ville Eders Medborgere med Hs. Majestæt Kongen erkjende, at Fuldkommenheden af de Indretninger, ved hvilke de selskabelige Forhold ordnes, forudsætte en Øvelse og Erfaring, som Tiden ene kan give.

Hs. Majestæt nærer tillidsfuld det Haab, at de Beslutninger I have forelagt Høistfamme til Sanction, og som af Hs. Majestæt ere stadfæstede, ville, i det de give det norske Folk et nyt Pant paa den lykkelige Enighed mellem Regenten og Folkets Repræsentanter, vorde virksomme Midler til at fremme Vindskibelighed og Velstand i Riget.

Eders Stilling aabner Eder Udgang til Kundskab saavel om Landes Kræfter som om dets Trang.

R K

At veie hiin og at afhjælpe denne, var Formaalet for Eders Beslutninger.

Skulde mod Eders og H. S. Majestæts Kongens Forventning nogen enkelt blandt de givne Love under Iværksættelsen ei befindes aldeles at opfylde det tilsigtede Diemed, og de deraf flydende Bauskeligheder ei heller maatte kunne hæves ved Embedsmændenes Bestræbelser i Forening med de Skattepligtiges gode Villie, da vil H. S. Majestæt intet Dieblik tage i Betænkning, igjen at samle Nationens Repræsentanter for fra deres Fædrelandsfind at hente Midler til at afhjælpe Manglerne og det Utilstrækkelige i de tagne Forholdsregler.

H. S. Majestæt Kongen anseer sig lykkelig ved under nærværende Storthings Opløsning at kunne meddele Eder, gode Herrer og norske Mænd! den Underretning, at begge de forenede Rigers politiske Forhold til de fremmede Magter er ligesaa venstkabeligt som fredeligt. Underhandlingerne mellem Norge og Danmark fortsættes med uafbrudt Virksomhed; Modtager Forsikringen om, at H. S. Majestæt derunder vil med Fyldestgjørelse af Retfærdighedens Krav vide at forene Omsorg for Nationens Værdighed og Norges Vel.

Den religiøse Kronings- Høitidelighed er udført under Folkets Fryderaab og Betsignelser. Efter mere end 3 Aarhundreders Forløb begynder for Norge en nye Tidsregning i politisk Uafhængighed.

Hs. Majestæt, inderlig vort ved de Bevidnelser om Hengivenhed og Troskab, Høistfamme har modtaget, vil sætte sin Hæder i at svare til det Folks Tillid, hvis Frihedskjærlighed til alle Tider var lig dets Hengivenhed for dets Konge.

Det er ifølge Hs. Majestæt Kongens Befaling, at jeg herved, gode Herrer og norske Mænd! for Eder gjentager Forsikringen om Hs. Kongl. Majestæts Velvillie og om de Ønsker, som Høistfamme opsender til Forsynet for at nedbede Held og Lykke over det norske Folk."

Stortingets Præsident, Amtmand Sibbern, besvarede denne Tale saaledes:

"Deres Excellence, Norges Riges Statholder!

Saaledes har da Norges andet ordentlige Storting nu tilendebragt sine Forhandlinger; give Gud! til gamle Norges Hæder og Held!

Bisnok har ikke Erfaring, der, for at naae et utvivlsomt Resultat, bør være Theoriens uadskillelige Ledfagerinde, altid kunnet lede vore Beslutninger, og det er derfor vel ikke at paatvile,

at denne vor Mangel paa Erfaring tildeels væs-
sentlig har bidraget til Forhandlingernes lang-
sommere Gang; dog hvo vil undre sig over, om
denne Erfaring endnu mangler den 4aarige Stat
og dens Repræsentanter? Uroffeligt Fædrelands-
sind, forenet med stadigt Hensyn paa Norges Vel,
har nu traadt istedetfor den Erfaring om Statens
Styrrelse og dens Kræfter, som Seclers Forbin-
delse med Danmark under en Enevolds-Regjering
har gjort mindre almindelig, og som i det mind-
ste Decennier igjen først kunne gjøre mere ud-
bredt.

Mange og vigtige vare de Forhandlinger,
som deels Hs. Kongl. Majestæt, deels Rigets
Repræsentanter forelagde nærværende Storting
til Bearbejdelse. Vel muligt, at Stortingets
Beslutninger ikke altid have været eller ville være
tilstrækkelige til at afhjælpe Nationens nuværende
Træng; men i saa Henseende være det vor Bero-
ligelse, at vore Beslutninger aldrig have indskræn-
ket men vel udvidet de velgjørende Bestemmelser,
der saa unægtjendeligen have ligget til Grund for
de naadigste Propositioner, som fra Hs. Kongl.
Majestæts Side ere bleve Thinget forelagte.

Maatte kun — National-Representationen
gjentager dette — vore Kundskaber og Erfaring

have gaaet Haand i Haand med den vor ivrige Bestræbelse: ved vore Beslutninger at bidrage til Fødelandets Vel; ikke vilde da Storthingets Lovs forslag om Børnepligten og om en Universitets: Fundats, samt flere af de vigtigere Udarbeidelser, der have kostet det Maaneder af dets Tid, nu, for det Første, have været forgjæves bearbejdede.

Dog, ere end vore Nutidens Trængsler og Mangler ei faa, ere vore Forhaabninger om Fremtidsheld derfor ikke færre. Norge, i Forbindelse med Broderlandet, i fuldkommen Fred med sine Naboer, har, efter Aarhundreder, atter seet en constitutionel Konge kronet i sit Stjød, som, ved sine ophøjede Egenstaber og ved sine umiskjendelige landsfaderlige Hensigter for Rigets Vel og dets Opkomst, giver de gladeste Forhaabninger; og Tvillingrigernes lige elskede Kronprinds, der med Unglingens Ild allerede forener Mandens Kulde og Betænksomhed, og saaledes besidder sin store Faders Egenstaber, lader os skue disse Forhaabninger, vidtudstrakte i den fjernere Tid. Den Allmægtiges beskyttende Haand hvile over dem begge.

Landsmænd! Medrepræsentanter af nærværende Storting! Vissefæligent ikke at trachte efter

er vor Stilling, ikke misundelsesværdig er vor
 Lod! ved Medborgeres Tillid valgte til at rygte
 det vigtige Hverv, Grundloven lagde i National-
 Repræsentationens Haand, have vi forladt vore
 huuslige, maaskee som tiest ikke ublide Stilling,
 for borte fra Arnested — og Huustroe — og Børn,
 borte fra Eiendomme og Alt, hvad der i Almindel-
 lighed binder Mennesket til Livet, at ofre vore Ev-
 ner til Fødelandets Vel. For disse Opofrelser er
 desværre ikke sjelden Utak og Utilfredshed med
 Stortingets Beslutninger vor Løn; og ei alene
 Norges Trykkefrihed, hiin gyldne Rettighed, som
 Rigsforsamlingen grundlagde, som af det nu
 foundne Storting er urokket, og som kommende
 National-Forsamlinger med lige Barme vilde op-
 retholde, har ogsaa i saa Henseende baaret gold
 Frugt; men selv Norges fredsomme Landmand,
 billedet af Enkelte, reiser sig, saa siger man, i
 vred Hu, for hos sine selvvalgte Repræsentanter
 maaskee endog at fremtvinge hvad disse ikke have
 anseet gavnligt for Fødelandet at beslutte; dog
 Medbrødre! vi vilde som Mænd, og med den Ros-
 lighed, som ene Selobevistheden om virket Daad
 skjenker, bære disse Tidens sorgelige Tegne, og til-
 lidsfuld overlade det til kommende Dage, saavel
 at veie hvad nærværende Storting for Nationen

har udrettet, som og hvad Umuligheder forbøde det for samme at kunne tilvejebringe. Lader os saaledes Landsmænd! Medbrødre! idet vi nu drage til vor Hjemstavn, ikke, ved uforstyldt Utaf, trættes i at gjøre det Gode; lader os fremdeles virke hvor vi kunne til Borgerheld og Borgerlykke, og lader os i Særdeleshed gjøre vore vildledede Medborgere opmærksomme paa, at ville de bevare den Constitution, hvis Værd enkelte maaskee i det Hele endnu ikke paaafkjenne, da skulle de vel vogte sig for, at ikke den redelige Mand, omstider trættet, aldeles forsvinder fra vore Nationalsforsamlinger. Gud bevare Kongen og hans Riger!"

Hs. Excellence Statholderen erklærede derpaa i Hs. Majestæt Kongens Navn nærværende Storthing for høvet.

Sibbern.

Rnudsøn.

I Overensstemmelse med Reglementet blev endelig Storthingets Forhandlings-Protocol underskrevet af følgende Medlemmer:

Krogsh. D. Nordbye. Hanneborg.
A. F. Jæger. M. Prahl. Abr. Norman.
mann. Chr. Sødring. Holck. Lars

Lingnæs. Absalon Vereide. J. Uga.
 Budtz. Juell. Blehr. Tollev Huser-
 stad. J. Gram. E. D. Knoph. Jo-
 hann Collett. Henrich Resch. Arentz-
 zen. G. Sverdrup. N. Andresen.
 Sebbelow. Rogstad. Ole Haagen-
 stad. Johan Meidell. Flor. Nicola-
 lai Scheitlie. A. Jensen. D. Faye.
 J. Hoel. Jermann. Nielsen. N. Klæ-
 boe. Fred. Grønvold. Davsen. Edv.
 Herlossen. Isaach Isaachsen. Sam-
 muel Fædde. Erichstrup. Henrich
 Gerner. Søren Georg Abel. Ole
 Thorsen. Ole Halvorsen. A. Holst.
 Ole Eojenth. A. Fossius. P. Busch-
 mann. L. Taralsen. Rosenkrantz.
 Poul Schnitler. Johannes Malmei.
 G. Jonassen. Møssig. N. S. Schultz.
 L. Johannesen. Salsen. J. Møllmann.
 Lysholm. P. Ottesen. Luytkis.
 Nils Bull.
